

[Handelsministeren.]

heller ikke imod, at det skulde under nærmere Overvejelse, hvorvidt der skulde udbetales Honorar til Tomandsudvalget, og at dette vilde ske, maatte man gaa ud fra efter Ministerens Udtalelser i Udvalget, idet der er refereret mig, at han havde sagt, han mente, det skulde være en samlet Sum til hver, og at han selv derefter vilde forelægge saavel Regnskab som dette Spørgsmaal for den Repræsentation for Rigsdagens politiske Partier, som skulde nedsættes.

I Anledning af, at et æret Medlem har udtalt, at det skulde være et saadant ret tilfældigt Udvalg, der var nedsat vil jeg dog gerne her dokumentere, at saadan er Forholdet ikke. I den Betænkning til Forslag til Lov om Landmandsbankens Forhold, der blev afgivet sidste Aar den 28. Marts 1928 af Folketingets Udvalg indeholdes følgende, som jeg ogsaa gerne vil bede om Tilladelse til at læse højt:

„Ifølge Ændringsforslagets § 3 indskyder Staten en frisk Aktiekapital paa 50 Mill. Kr. i Banken, idet det samtidig foreskrives, at Ministeren for Industri, Handel og Søfart har Pligt til at søge dette Aktiebeløb afhændet bedst muligt, mindst til Pari. Vilkaar og Tidspunkter, paa hvilke Afhændelse skal ske, forudsættes fastsat efter Samraad med Bankens Ledelse, ligesom Ministeren har erklæret sig villig til at forhandle om disse Forhold med en efter nærmere Aftale mellem Ministeren og Rigsdagens fire store Partier tilvejebragt Repræsentation paa 4 Medlemmer. Ministeren har ligeledes erklæret sig villig til at forelægge denne Repræsentation saadanne andre Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke en Forhandling mellem Ministeren og Partiernes Repræsentanter vil være naturlig og nyttig.“

Saa fortsættes der med, at nye Vedtægter, Regulativ for Afviklingsafdelingen o. s. v. skal forelægges den, og saa sluttes der:

„Naar en saadan Ordning tilvejebringes, skønnes Rigsdagens nuværende Landmandsbankudvalg at kunne ophæves, hvilket sker ved Ændringsforslagets § 11.“

Dette Udvalg for de fire Partier blev altsaa sat i Stedet for Landmandsbankudvalget i Henhold til den gamle Lovs § 11; og Ministeren havde erklæret sig villig til og dermed ogsaa forpligtet til at forhandle med dette Udvalg, ikke alene om saadanne Spørgsmaal, som udtrykkelig var nævnt, men ogsaa om andre Spørgsmaal, hvor det vilde være nyttigt og naturligt at føre en

saadan Forhandling. Det var dette Udvalg, Ministeren henviste til i Skrivelsen af 3. April 1928; og efter de Udtalelser, der faldt der, maatte man altsaa gaa ud fra, at naar han gik med til det, havde han den Forbindelse med Rigsdagen, som han skulde have. Men det fremgaar jo ogsaa af Betænkningen, at dette Udvalg var et Led i den Overenskomst, der blev lavet angaaende hele Landmandsbankens Forhold, et Led, der ikke blot kunde bruges, men som skulde bruges.

Nu er det jo ikke saadan, at der overhovedet vedrørende Landmandsbankens Forhold skal søges nogen Finanslovbevilling her i Rigsdagen; og følgelig kan Ministeren heller ikke komme til Finansudvalget. Skulde han være kommet til Finansudvalget, havde det dog været naturligt, at i det mindste een af de Rigsdagsrepræsentanter, der var sat ind i Firemandsudvalget, udtrykkeligt som Led i denne Overenskomst, havde henstillet, at der blev redegjort for Forholdet i Finansudvalget. Men noget saadant skete aldeles ikke. Det gjorde jeg opmærksom paa, da jeg sidst udtalte mig om dette Spørgsmaal; og jeg vil her i Dag, som jeg har gjort det før, yderligere notere, at der var ikke protesteret derfra, og at Udgifterne altsaa er tiltraadt af Firemandsudvalget, og ogsaa af Tomandsudvalgets Udgifter betales af Landmandsbankens Afviklingsafdeling.

Det vil altsaa fremgaa af mine Udtalelser, at jeg ikke kan anbefale det Forslag til Beslutning, som er indbragt af det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem har ogsaa deri sagt, at Tinget skulde opfordre Handelsministeren til at fritage Handelsministeriets Departementschef for det Hverv, han har som Medlem af Landmandsbankens Afviklingskasse. Jeg kan gentage mine Udtalelser fra anden Behandling af Finansloven, at jeg ikke anser noget saadant for at være stemmende med Statens Interesser; jeg mener, at det er rigtigt, at Departementschef Dalhoff fremdeles er Medlem af Afviklingskassen, og ligeledes — saaledes som Afviklingsudvalget er sammensat —, at han er Formand derfor. Thi der kan selvsagt ikke være Tale om, at Højesterets-sagfører Steglich-Petersen, som er Landmandsbankens direkte Repræsentant deri, kan være Formand; og et af de politiske Medlemmer vilde det heller ikke være heldigt at have til Formand, jeg tror, dette vilde vække endnu større Kritik. Og jeg ønsker i hvert Fald at beholde Departementschef Dalhoff som Formand, ogsaa i Anerkendelse af det Arbejde, han hidtil har udført, og under Hensyn til, at jeg anser det for saare rigtigt, hvor Staten er interesseret med en